

Da Undervisningspligten omfatter 2 Aar, vil den i de normale Tilfælde ophøre med Udgangen af det Skoleaar, i hvilket den paagældende er fyldt 18 Aar.

Da det kan skyldes manglende Kendskab og Vejledning, at en ung Mand eller Pige ikke benytter sig af de Muligheder, der foreligger for at faa Del i den for Ungdommen indrettede Undervisning, foreslaas det i Stk. 3, at der ved Udskrivningen af Barneskolen skal udleveres Eleverne en *Vejledning* med Hensyn til disse Forhold. Denne Vejledning maa naturligvis foruden om den tvungne Ungdomsskole ogsaa indeholde Oplysninger om de forskellige Former for frivillig Undervisning, der staar den unge aaben, om hvor han skal henvende sig, og hvilken Støtte der gives til at søge saadan Undervisning.

Vejledningen skal indeholdes i et Hæfte (Attestbog), der tillige har Plads til *Bevidnelse* om den paagældendes Deltagelse i Ungdomsundervisning med Angivelse af dennes Art og Timetid. Ved Afgang fra den tvungne Ungdomsskole udstedes der tillige et Vidnesbyrd efter Reglerne i § 6.

Denne Bevidnelse — hvis Form maa fastsættes af Undervisningsministeriet — vil i første Række kunne faa den Betydning for Eleven, at han derigennem kan dokumentere, at han har opfyldt sin Skolepligt efter Forslaget enten ved at søge den tvungne Ungdomsskole eller ved Deltagelse i frivillig Undervisning af den i Stk. 1 angivne Art. Det er ikke Tanken, at Bogen skal indeholde Udtalelser om Elevens Forhold og Kundskaber eller Flid og Opførsel, idet man ikke ønsker den gamle Skudsmaalsbog genoplivet. Paa den anden Side har man ikke ment at burde udstede et Forbud imod, at Anbefalinger eller Vidnesbyrd, som Lederen af den paagældende Ungdomsskole maatte være villig til at give, optages i Bogen.

Man vil anse det for praktisk, om en saadan Attestbog tillige kunde indeholde Afskrifter af den paagældendes Daabsattest og Vaccinationsattest eller være indrettet paa, at disse og eventuelt andre Attester kunde indhæftes i Bogen, saaledes at den unge paa eet Sted havde samlet alle de Attester, som han fremtidig vilde faa Brug for ved mange Lejligheder.

Til § 3.

Det er klart, at der i en tvungen Ungdomsskole maa have Midler til at modvirke *Forsømmelser* uden lovlig Grund, og Nødvendigheden heraf bliver desto større, naar Undervisningen — som det ved Forslaget er sket — normalt henlægges til om Aftenen, altsaa til de unges Fritid. Da Udvalget gerne havde set, om et Bødesystem kunde undgaas, har man drøftet, hvilke andre Muligheder der kunde bringes til Anvendelse i Ungdomsskolen.

Der har i saa Henseende været henvist til den i den svenske Ungdomsskole gældende Ordning, hvorefter en Elev, som efter gentagne Paamindelser forsømmer Skolen, kan afhentes af Politiet, men der har ikke været Stemning for at indføre noget tilsvarende her. Heller ikke den Følge, der for Lærlinges Vedkommende kan indtræde, hvis de forsømmer teknisk Skole — Ophævelse af Lærekontrakten — kan efter Sagens Natur faa nogen Betydning her. Tanken om at tillægge vedvarende Forsømmelser, eventuelt efterfulgt af Bortvisning fra Skolen, visse rettighedsberøvende Virkninger, f. Eks. i Henseende til Adgang til Arbejdsløshedsforsikring, har man anset for stridende mod andre Hensyn. Heller ikke en Antegnelse i Elevens Vidnesbyrd — jfr. herom § 6 — kan alene anses som et tilstrækkeligt Middel til Modvirkning af Forsømmelser.

Udvalget har derfor ikke ment, at man kunde komme udenom at benytte sig af et *Bødesystem* og foreslaar i saa Henseende i det væsentlige den efter Folkeskoleloven af 18. Maj 1937 gældende Ordning bragt til Anvendelse i Ungdomsskolen, saaledes at det i Forslagets §§ 10 og 11 omhandlede Ungdomsskolenevnt overtager de Beføjelser, der ellers tilkommer Skolekommissionen.